NUTMAYINIZ! AFACAN
PERŞEMBE 5 TEMMUZ 1934 No. 91
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

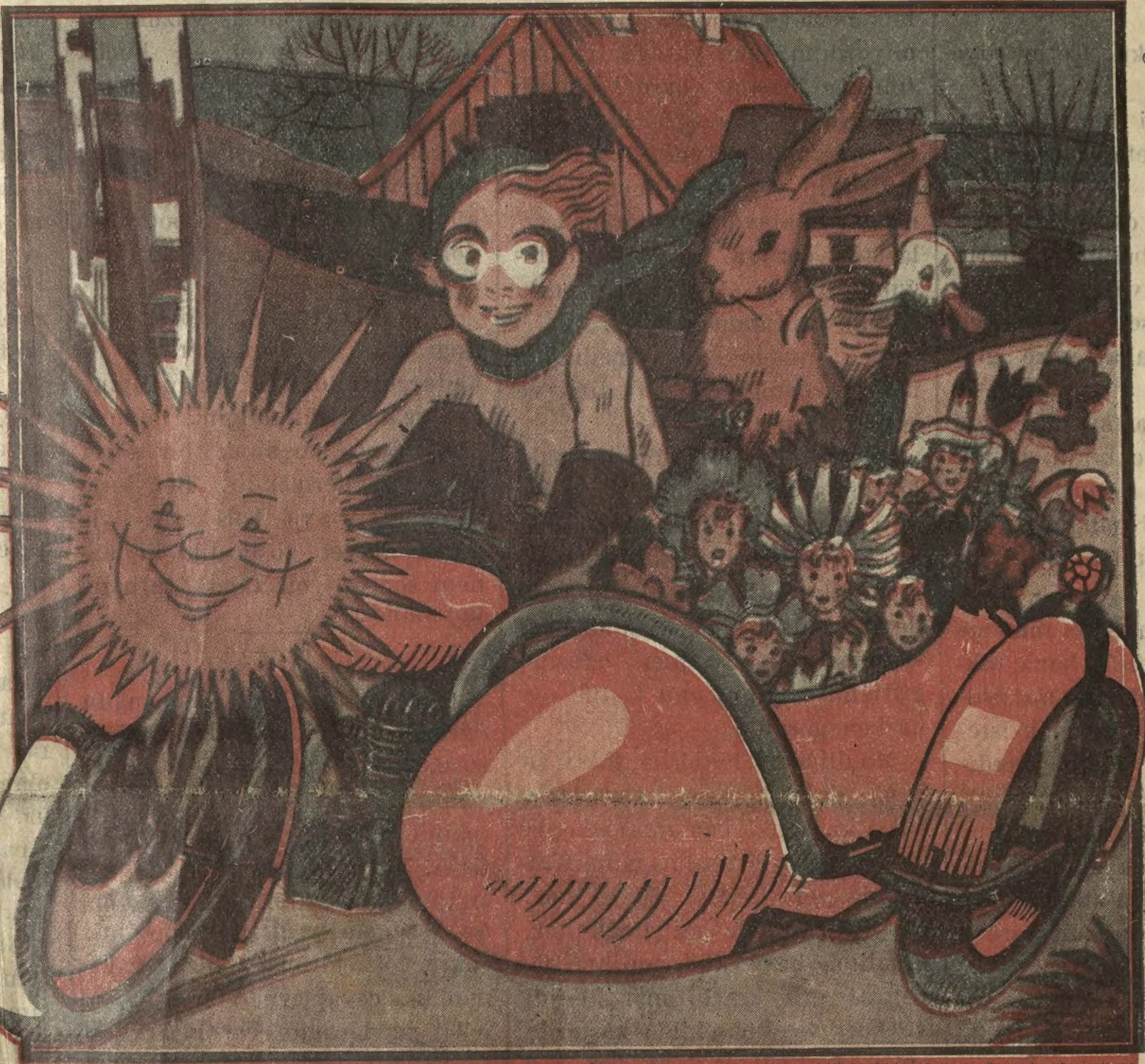

Tatil Manileri!..

— 1 —

Güneaçar, yaz gelir,
Tatilana az gelir!
Yağr yağar, kurt dolu
Bir set kiraz gelir!..

— 2 —

Kimi cuk ip atlar,
Düşer fası patlar!
Ağustböcekleri
Çok semekten çatlar!..

— 3 —

Kimi ar kaydırak,
Bunu ur pek kıyak!
Taşı yaş atınca
Ne dizlır, ne ayak!..

— 4 —

Kimi kırda coşar:
Kızgın eşte koşar!
Sırsıklamolur: Teri
Esvaplardan taşar!..

— 5 —

Kimi kavgacı olur,
Elde kırbacı olur!
Dayak yer babasından,
Sonu pek acı olur!..

— 6 —

Kimi bilmez hiç durmak:
Hep sallanır salıncak!
İp kopar, yere düşer,
Bağırır ciyak, ciyak!..

— 7 —

Kimi avlar kelebek,
Fakat bu günahtır pek!
Böyle çocuk mutlaka
Yemelidir bir kötek!..

— 8 —

Kimi ağaca çıkar,
Yüksek dallardan bakar!
Düşer ansızın yere,
Beyninde şimşek çakar!..

— 9 —

Kimi yemiş aşırır,
Ceplerini taşırır!
Tutar onu bahçıvan,
Nasıl kaçsın, şaşırır!..

— 10 —

Kimi arkadaş bulur,
(Koşmaca) ya koyulur!
Fakat düşer havuza,
Üstü sırsıklam olur!

— 11 —

Kimi eşeğe biner!
Kimi sahile iner!
Kimi gezer güneşte!
Kimi gölgeye siner!..

— 12 —

Tatil gerçi güzeldir,
Her sevince bedeldir!
Tatili seven çocuk
Fakat mutlak tenbeldir!..

N. R.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Muallim Niyazi Bey Çetini Cezalı bırakmak için karanlık bir odaya kapadı...

— 15 —

Çocuklar:

— Dersini oku, Çetin! diye bağırdılar.

Ben dirseğimi kürsiye dayadım ve birkaç defa öksürdükten sonra:

— Efendiler! dedim. Şu hayvanlar âlemine bakınız, onların boyları, posları ve cinsleri başka başkadır. Meselâ fil, pireden çok büyüktür; fakat pire gibi sıçrayamaz. Ben uyurken filin sırtımda dolaşmasını hiç istemem. Bugün, mektebin en küçük talebesi olan Çetini kar içinde yuvarlamak istediğinizi bildiğim için sizi sınıfta fazla tutmıyacağım.

Sonra onlar, aşağıya inmeme yardım ettiler. Rüştü bana takma saçları yerine koymamı fısıldadı. Ben de öyle yapmak istediğimi söyledim. Fakat merdiven parmaklığından kayarak inerken Niyazi Bey birdenbire koridora çıktı. Ben doğrusu ya duramadım. Ayakkabımın ökçesi ağzına çarptı, orada kan göründü ve dişleri döküldü.

Bu, büsbütün sersemlikti. Ben onun dişlerinin döküleceğini bilmiyordum ve bunda kabahatim yoktu.

Niyazi B. kanlarını yıkarken odasına girdim ve derhal takma saçlarını sobaya attım. Muallim o kadar kızmıştı ki takma saçlarını bıçakla başından çıkardığımı söylemeğe cesaret edemedim.

Şimdi onun başı, vaktile amcazademin getirdiği devekuşunun yumurtası gibi parlıyordu. Muallim bana, takma saçlarının nerede olduğunu sordu? Ben de ona kabahatin kedide olduğunu düşünüp düşünmediğini sordum. Beni öyle azarladı ki, ağladım.

Fakat sonra belki rüya görürken yamyamların kendisini yüzmeğe kalkıştıklarını söyledim. Ah, onun ne fena bakışları vardı.

Bütün çocukları topladı, fakat hiç biri başının nereye kaybolduğunu söyliyemedi. Ben, ihtimalki farelerin onu deliğe çektiklerini söyledim.

O gittikçe asabileşiyordu, fakat sonra öksürmeğe başladı. Onun öksürdüğünü işitince, takma saçlarını yaktığıma acıdım: Büyük bir adamın bu kadar çabuk nezleye tutulacağını zannetmiyordum. Ona yatağa yatmasını ve başına hardal lâpası koyarsa iyi geleceğini söyledim. O, bu hadise yılbaşı tatilini müteakip vukua gelmemiş olsa mektebi kapıyacağını ve bu haylâzların cezaya müstahak olduğunu söyledi. Her halde bunu benim yaptığıma emindi.

Ben, annemin "yalancılık fenadır,, dediğini hatırladım ve göz yaşlarımı yuttum:

— Muallim Bey, diğer çocuklar kabahatlı değildir; bunu kedi yaptı. Ben, Behicenin börek tepsisini saklayıp saklamadığını anlamak ve başkaları onu mideye indirmeden saklamasını söylemek için yemek odasına gittiğim zaman, onu kedile oynarken gördüm.

Muallim gözlüklerini taktı ve bana öyle korkunç nazarlarla baktı ki, sanki ben mikroskopla tetkik edilen bir solucandım. Karşısında yere geçtim. Sonra ona:

— Siz böyle mi doğdunuz, muallim bey? diye sordum. O, pancar gibi kıp kırmızı kesildi ve korkunç bir şekilde kaşlarını çattı. Galiba çok acı bir şey söylemek istiyordu ki şu suretle söze başladı:

— Sen öyle küstah bir çocuksun ki (hapşu!) daha senin gibisini (hapşu!).

Sonra derhal geriye döndü ve çocuklar, yüzlerini ellerile örterek güldüklerinden odadan çıktı. O bugün başı bağlı olarak geziyor ve asla muallime benzemiyor. Akşama kadar kendisine takma saç gönderilmesi için telgraf çektiğini söylüyorlar. Çocuklar bugün serbest olduklarından her şeyin yolunda olduğunu zannediyorlar; fakat beni kuru ekmek cezasile bir odaya kapadılar. Bu tamamen alçaklık.. Bu sıkıntılı günü, döşemede teneke ile kapatılmış bir delik görmeseydim nasıl geçireceğimi bilmiyordum.

Delikten baktım; o, Niyazi beyin ailesinin yazı masası üzerine geliyordu; masada birçok şeyler vardı. Derhal bir iğneyi kıvırdım ve onu cebimdeki uzun kınnaba bağladım ve vakit geçirmek için balık avlamıya başladım.

Bir çok tuhaf balıklar yakaladım: Bir çift bilezik, bir dikiş kutusu, birkaç elmas yüzük, yedi tane saç iğnesi, üç küçük örtü, mavi kurdelâlı bir kolonya şişesi ve bir podra kutusu.. Fakat podra kutusunun kapağı açıldı ve podralar yere öyle döküldü ki derhal deliği, podraları döktüğümü anlamamaları için kapadım,

Sevgili defterim, artık annem: Coğrafya ve diğer dersleri ne kadar öğrendiğimi yazmalıyım. O, eve hasret kaldığıma inanmıyor, bana çarçabuk bir sepet yemiş göndermelidir. Ben kıraatte, tavur ve harekette öyle muvaffakiyet gösterdim ki annem sepete bir tabak tatlı da koymalıdır.

XI

Yatı mektebinde bir çocuğun öğrenmediği birşey kalmışsa doğrusu, hayret edilir. Atıf bana, kimin attığını belli ettirmiyecek şekilde kartopunu atmasını gösterdi. Veysi bana, uykuya yattıktan sonra nasıl kalkılacağını ve o zaman nasıl eğlenileceğini, sonra çok çalışmağa lüzum kalmadan cevapların bir kâğıda nasıl yazılacağını ve onların kitap arasına nasıl konulacağını öğretti. Kafadan hesap yapmak Çok güç. Onların hepsini akılla bulmak lâzım geldiği için insan kızak kaymak istediği zaman başı ağrıyor.

Tahtada ise: cemin neticesi çıkmadı mı başka bir resim yapılabileceğinden çok kolay. Niyazi Beyin çok şişman olan karısının resmi de yapılabilir. Yalnız o, kendi resmini yusyuvarlak yaptıkları zaman son derece kızdığından çorçabuk silmek lâzımdır.

Dün o, beni bu iş üzerinde yakaladı. Ben odanın ortasında, başımda renkli kâğıttan yapılmış bir dede külâhile durmağa mecbur kaldım. Bu bana vız gelir: Yalnız Behiyeye nasıl muamele gördüğümü yazdığım taktirde kızacaktır. Ben, Niyazi Beyin karısına, ne de olsa bunun takma saçtan daha iyi olduğunu söyledim, fakat o ateş gibi alevlendi.

Öyle zannediyorum ki onlar, takma saç vak'asından sonra bana karşı kin besliyorlar. Mürekkebi bütün odaya ben dökmemiştim (bundan dolayı bana küfür etmek haksızlıktı) ben yalnız mürekkep hokkasını kedinin kuyruğuna bağlamıştım; mürekkebi kedi döktü, ben değil.

Muallim, bir daha böyle bir vak'a olursa beni sepetliyeceklerini söyledi. Rüştüye bunun ne demek olduğunu sordum. O, lûgata bakmamı söyledi. Fakat lûgatte böyle bir kelime bulamadım. Her halde bu, sepet kapamak demekti. Ah, zavallı Çetin ne müthiş bir felâket bekliyor. Ben, sepete yalnız eşya konulduğunu zan ederdim.

Ganime hanım beni sepete hapsetmeyip yalnız eve göndereceklerini söyledi. Zaten, ben de bunu istiyorum. Fakat o, annemin ve ablalarımın buna çok kahrlanacaklarını bunun bir rezalet olacağını sölüyor. Ablalarımın küçük kardeşlerinin tekrar gömelerinin nasıl rezalet olabilecğine doğrusu hayret edilir? Fakat ben anneme uslu duracağım ve bir daha bu gibi şeyler yapmıyacağımı vadetmiştim.

Ganime hanımın nişanlısı var. Onun fotoğrafını gördüm ve Ganime hanıma Lemanla Memduh beyin hikâyesini anlattım ve ne zaman evleneceğini sordum. O bana, gemisinin sahile ne zaman selâmetle varacağını bilmediğini söyledi. Nişanlısı gemici olmal idi. Ona çok teessüf ettiğim ve büyüyünceye kadar beni beklediği takdirde kendisile evleneceğimi söyledim. Ganime hanım, Niyazi beyin karısından çok güzel. Odasına girdiğim zaman onu ağlarken gördüğümden burada acınacak bir halde olduğunu zannediyorum. Maamafih acı biber de yemiş olabilir: O da gözden yaş getirir.

Niyazi beyin karısı hırsızdan çok korkuyor; çocuklar muallimi uyandırmadığı ve eve hırsız girdiğinden onu kaldırmak için bağırmadığı gece olmadığını söylüyorlar. Ben onlara hırsızın niçin geleceğini bilmiyorum, acaba çocukları çalmak için mi?

Niyazi beyin böyle boşu boşuna, kimseyi bulamadan sık, sık kalkmak mecburiyetinde kaldığına acıyorum. Fakat dün gece karısının karyolası altında hakikaten hırsız vardı. O, derin bir uykuya dalıncıya kadar kendilerini bekledi.

(Devamı var)

İzcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 30 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

Adımlarını gittikçe sıklatıryorlardı.

Saatler geçtiği halde hâlâ yollarına devam ediyorlardı. Kaya genç kızın yorulduğunu görünce:

— Zavallı sevimciğim! dedi. Artık ayaklarını bile kaldıramıyorsun. İstersen biraz mola verip istirahat edelim.

Sevim başını sallıyarak:

— Olmaz, dedi. Daima ilerlememiz lâzım.

İlerlediler!

Sonunda nereye gideceklerdi?

Hiçbiri, birşey bilmiyorlardı.

Şimdiki halde ilk hedefleri güneşe, havaya kavuşmaktı.

— Dikkat!..

Kayanın bu çığlığile beraber, gördükleri mağara karşısında hepsi birden yerlerinden sıçradılar.

Dehlizlerden çıkan, siyah siyah gölgeler, büyük bir çığlık atarak üzerlerine dogru geliyorlardı. Altay bey, Kaya ve Demir hemen silâhlarına davrandıkları halde bir kurşun bile atmıya vakit bulamadan yakalanarak kıskıvrak bağlanmışlardı.

Yakılan meş'aleler sayesinde ortalık biraz andınlanmıştı. Bu adamlar, kara, yağız, haydut gibi şeylerdi. Hepsinin belinde uzun bir pala ve ellerinde martinleri vardı. Halinden âmir olduğu belli olan bir adam, ne Altay beyin, ne de izcilerin anlamadığı bir lisanla, etrafındakilere emirler veriyordu. Adamlar ise bu muvaffakıyetlerinden dolayı seviniyorlar ve:

— Yaşasın Dervişiekber!..

Diye bağrışıyorlardı.

Bundan sonra, adamlar âmirlerinin verdiği emirle, Altay beyi, Sevimi, Kayayı ve Demiri ortalarına alarak bir daire şeklinde dehlizde ilerlemeğe başladılar. Önlerine çıkan bir merdiveni geçtikten sonra bol güneşli bir koridoru takip ettiler. Önlerindeki büyük kapıdan girince bir taht üzerine oturmuş maskeli bir adamla karşılaştılar. Derken hepsinin gördükleri manzara karşısında hayretten gözleri açıldı. Aykut bey. Evet, Aykut bey bu maskeli adamın karşısında ayakta duruyordu. Sevim, deli gibi babasının kollarına atılarak:

— Baba, babacığım!.. diye ağlamıya başladı.

Aykut bey de:

— Kızım, canım! diyerek Sevime sarıldı.

Kaya da şaşırmış:

— Amca, amca! Siz sağsınız ha, çok şükür! diye bağırmıştı.

Fakat Aykut bey heyecandan sapsarı kesildi. Ve Dervişiekberin tahtının önüne yığılarak:

— Hain! Demek kızım elinde ha! diyebildi.

* * *

Dervişiekberin, Aykut, Altay beylerin ve izcilerin bulundukları bu büyük ve esrarengiz odada şimdi çıt çıkmıyordu.

Tahtının üzerinde bir heykel gibi hareketsiz duran Dervişiekber, yüzünü örten siyah maskenin altından şeytanî gözlerile etrafındakileri tetkik ediyordu. Birdenbire! önünde el pençe divan duran bir muhafıza başile işaret ederek:

— Şunları çözün! diye mırıldandı.

Adamlar, hemen Altay beyi, Kayayı ve Demiri serbest bıraktılar. Genç dostlarımızın üzerlerine esen ölüm havası her dakika biraz daha ziyadeleşiyordu.

Odanın köşesinde Aykut bey sevgili kızı Sevimi bağrina basmış, bir türlü ayıramıyordu. Nemli gözlerini Sevimin ince ve zarif yüzünde gezdirerek:

— Zavallı yavrum! dedi. Burada ne aramıya geldin?

Genç kız babasına biraz daha sokularak cevap verdi:

— Babacığım! Beni, bu tehlikeli vaziyetinde, yanında gördüğüne seviniyor musun?

— Ne kadar büyük bir tehlike içinde bulunduğumuzu biliyor musun? Sevim. Bu esrarengiz yerden uzakta, çok uzakta olsaydın her halde daha memnun olurdum!

Sevim sesini çıkarmadı. Başını eğdi. Halbuki o, ölürken bile babasının yanında bulunmayı istiyordu.

Aykut bey, kızının sustuğunu görünce devam etti:

— Mademki vaziyetin bu kadar fena olduğunu biliyordun da niye geldin?

Sevim yalvaran bir sesle:

— Baba! dedi. Neden ümidini bu kadar çabuk kesiyorsun! Kurtulmıyacağımıza seni kim temin eder.

Aykut bey âdeta inliyerek:

— Kurtulmak mı? diye cevap verdi. Maatteessüf pek geç yavrum!...

— Cesaret! Baba, cesaret! Görürsün kurtulacağız!

— Sevim, yavrum! Benim bu kadar telâş etmem yalnız senin için. Yoksa sevgili yurdumuz için seve seve can verenler arasında bir de Aykut beyin bulunmasile bu vatan bir şey kaybetmez. Fakat sen! Senin ona müfit olabilmen için önünde uzun yollar var.

Tam bu sırada, sevim babasının kolundan çekerek:

— Dinle! diye fısıldadı.

Demindenberi çıt çıkmıyan bu odada Dervişiekberin, bir teneke gürültüsünü andıran sesi duyuldu:

— Vakit yaklaştı, Aykut bey. Elimizdeki plânı okumak için lâzım olan Almanca kitabın ismini söylemeyi kabul ediyor musun?...

Aykut bey, Dervişiekbere cevap vereceği yerde gözlerini kızının üzerinde gezdiriyor, susuyordu.

Sükût!!!

Dervişiekber oturduğu yerden biraz doğrularak:

Sualime cevap versene! diye gürledi.

Sükût!!!

Aykut bey gene susuyordu. Bu sırada Sevim babasına yaklaşarak:

— Bu adam senden ne istiyor? diye sordu.

Aykut bey başını eğerek:

— Bilsen Sevim! dedi. Onun istediği şey, hayatımdan daha kıymetli.

— Kabul ediyor musun?

— Hayır, hayır!..

Öyleyse ben senin yerine cevap verecegim!

Sonra genç kız iri siyah gözlerini, Dervişiekberin üzerine dikerek:

— Efendi! dedi. Babam teklifinizi kabul etmiyor.

Dervişiekber, dudaklarında belirén hafif bir tebessümden sonra tekrar sordu:

— Kabul etmiyor musun?

Bu suale Aykut bey, bizzat başını sallıyarak cevabı ret verdi.

Dervişiekber, genç tayyareciye hâlâ öyle mütebessim bakıyordu. Hain herif gene kıza eziyet ettiği takdirde, Aykut beyin kalbindeki vatan aşkına evlât sevgisinin galebe çalacağını ve ve plânları izah edeceğini zannediyordu.

Bu esnada, odanın bir köşesinde duran Kaya ile Demir de bir fısıltı halinde birbirlerile konuşuyorlardı.

Kaya, yavaşça arkadaşının kulağına iğilerek:

— Acaba, en sonunda bu herif ne yapacak? diye sordu.

Demir, omuzlarını silkerek:

— Vallahi bilmiysrum! diye mırıldandı. Daha doğruşu düşünmek istemiyorum...

— Ne demek istiyorsun.

Demir, Kayanın bu sualine, sesini biraz daha alçaltarak cevap verdi:

— Şu sağ tarafındaki zenciyi görüyor musun?

Genç çocuk başını çevirmesile beraber, dev gibi, müsellâh bir arapla karşılaştı. Heyecandan âdeta dili tutulmuştu.

Demir lâfına devam etti:

— Bunun ne demek olduğunu anladın değil mi?

— Evet, evet!.. Cellât... Fakat imkânı yck. Amcamızı bizim gözlerimiz önünde katiyen öldürmezler. Böyle kanuna mugayir bir hareketi katiyen yapamazlar...

Demir, kendini bir kahkaha atmaktan güç zaptederek:

— Zavallı Aptal! dedi. Böyle yahşilerin kanun filân tanımadıklarını bilmiyor musun?

Bu sırada Dervişiekberin cellâta verdiği bir işaret üzerine, koca arap, bir dolabı açarak içinden sürü sürü çelikten âletler çıkarmağa başladı. Bunların ilk nazarda, işkence âleti oldukları göze çarpıyordu.

Şimdi etrafı derin bir sükût kaplamıştı, Kaya ve Demir hayretten ve dehşetten açılan gözlerile cereyan eden bu müthiş manzarayı seyrediyorlardı.

Tam bu esnada, Dervişiekberin yeni bir emri üzerine cellât birdenbire Sevimin üzerine atılarak, genç kızı babasının bağrından çekti, aldı. Zavallı kız, bu insan azmanı herifin kollarında boşuna çabalıyarak:

— Alçak!.. Bırak beni, diye haykırıyordu.

Fakat bütün emekleri boşa gidiyordu.

Aykut Bey, gördüğü manzaranın fecaati karşısında:

— Merhamet! Merhamet! diye inliyordu.

Sevim, babasına plânları izah etmek için, zavallının gözü önünde kendisine işkence yapacaklarını anlamakta gecikmedi.

Bu esnada, Dervişiekberin yine korkunç sesi işitildi:

— Cellât! Vazifeni yap.

Bunu duyan, Aykut, Altay B., Kaya ve Demir haykırarak Dervişiekberi tehdit etmeye başladılar:

— Durun, vahşiler!..

—Devamı var—

Dünyanın en ihtiyar adamı Zaro ağa öldü

Geçen Perşembe gecesi sabaha karşı dünyanın en yaşlı adamı olan Zaro ağa gözlerini dünyaya yumdu. Bu ihtiyar adamın nasıl bukadar sene yaşadığı hakkında ince eleyip sık dokumak için beyni, ciğerleri, midesi, böbrekleri, bağırsakları, kalbi çıkarıldı ve cesedi merasimle defnedildi.

Bu haftaki (ÇOCUK SESİN) de İzciler kralını merakla okuyunuz.

Bugün Zaro ağanın 50 ye yakın torunu ve torununun torunlarıvardır. Zaro ağanın 150 senesi şöyle geçmiştir: « Zaro ağa 1774 senesinde Bitlis

AFACANIN HÜCUMU

Göbeği kubbe gibi, hele şu şişkoya bakın,
Buna da insan diyen bulunur mu acaba?..
Arkadaşlık etmeyin bu mendeburla sakın,
Hem cücedir, hem şişman.. Hem oburdur, hem kaba!..

Dün sahile inmiştim, ne güzeldi ufuklar,
Baktım: Rüzgârlar sessiz, dalgacıklar uyuklar!
Şişko denize girdi, bunu gören çocuklar,
Dediler ki: Limandan kopup gelmiş bir duba!..

AFACAN

Kanguro Kardeş

1 — Afacan kanguru Kardeşlerine babaları: Çocuklar, dedi, haydi bakayım, doğru bahçeye giderek hemen çiçekleri, yolları sulayın. Etraf sıcaktan yanıyor. Akşam üstü biraz serinliyelim. Çocuklar; peki, peki baba! diyerek koştular.

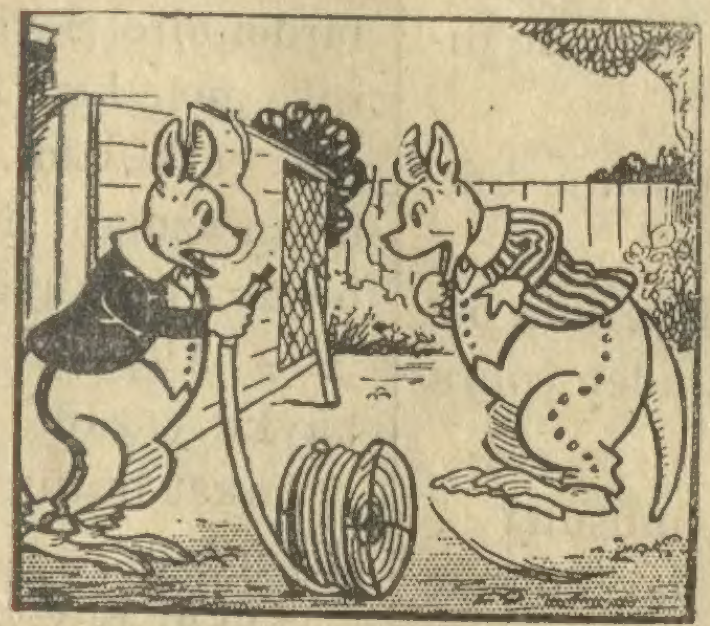

2 — Fakat kova kova etrafı sulamak güç olacaktı. Bir oyun bulmak lâzımdı. Hemen hortuma koştular. Fakat onun da ucunda fışkırtma âleti yoktu. Ne yapmalı, ne yapmalı acaba ?. diye düşünürlerken akıllarına bir muziplik geldi.

Afacan, Topuz ve Di

7 — Güneş yükselmişti, etrafı yakıcı bir sıcaklık kaplamıya başlamıştı. Bu ıssız çölde ne yapacaklarını, nasıl karın doyuracaklarını düşünürken Afacan kim bilir nereden buraya gelmiş bir paravana gördü. Topuza:

— Topuz, dedi, Aklıma iyi bir fikir geldi. Sana şimdi bir leylek eti ziyafeti çeketim.

Hemen balonla o tarafa dümen kırdılar. Topuz hayretle paravanaya bakınıyordu.

10 — Fakat tam bu sırada Afacanla Topuzun tuzağına düştü. Çünkü tamam balonlara gagasını değdireceği bir sırada Afacan kolunu uzattı ve leylek hanımı ayağından yakalayıverdi. Topuz, şimdi işi anlamıştı.

11 — Az sonra çölün kuru yaptılar leyleği kestiler ve pert güzel bir leylek eti ziyafeti çe etleri etrafa nefis bir kızart kokunun tesirile Dikkulağın aç zından şıpşıp sular akıyordu. Y leyleğin yalnız başını orada bır koşup bindiler.

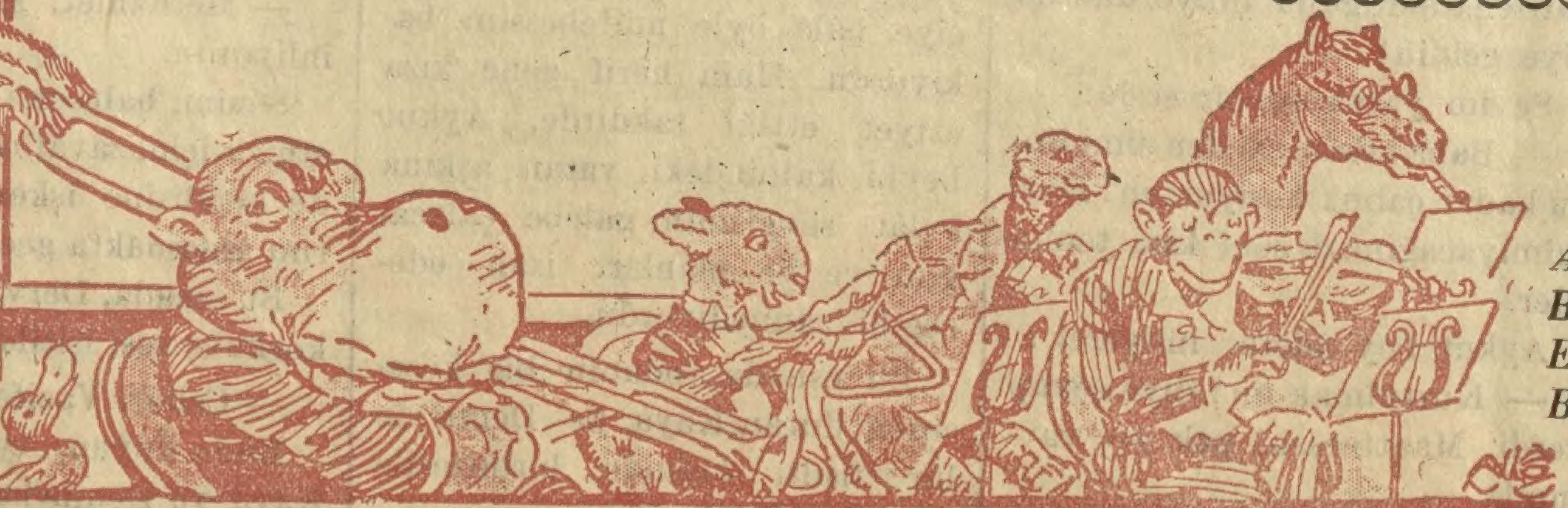

PLÂ

Akın akın gidiyor
Bütün halk, plâjlara,
Ey arkadaş, gidelim,
Biz de kalk, plâjlara!..

Mayomuzu a
Gazeteye sar
Hep beraber
En uzak plâ

Kız ve Erkek Çocuklara: Mektep tatilinizi hoş geçirmek ist

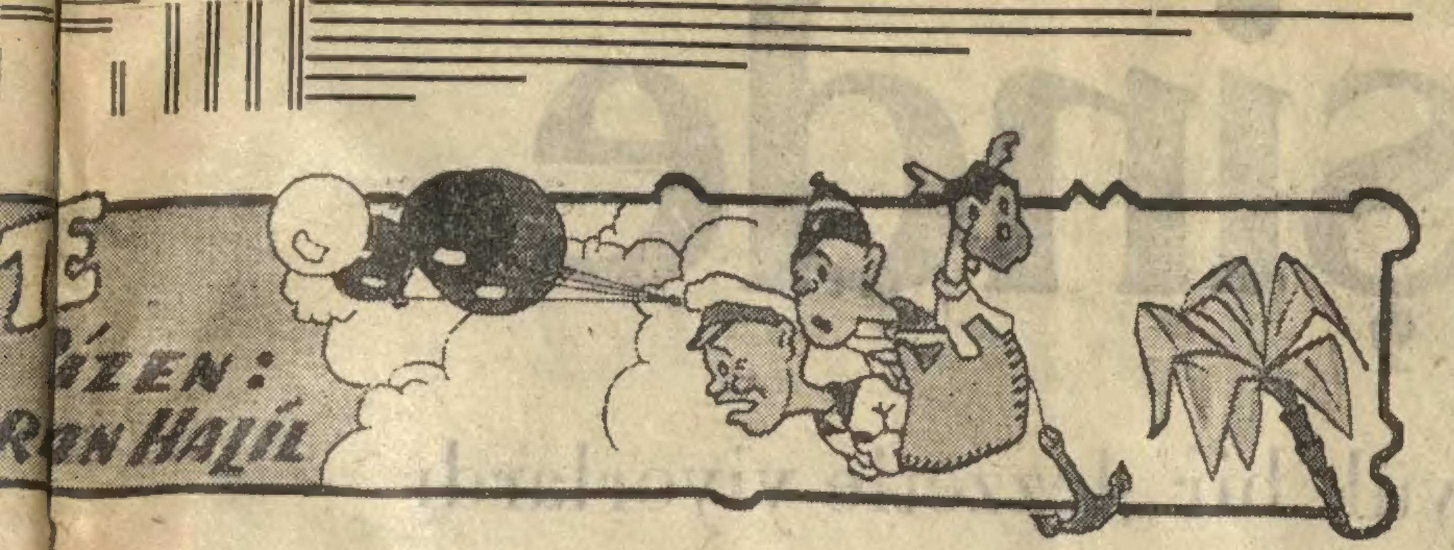

lkulak ıssız bir ovada

8 — Balondan indiler. Afacan zenbilden beyaz boya ile bir fırça çıkardı, paravanayı boyamıya başladı. Maksadı buna bir baca manzarası vererek leyleklere bir yuva şeklinde göstermekti. Dik kulak ona ne olacak diye bakıyordu.

9 — Paravanayı kapadılar. Balonlarını tepeden göstererek yumurta manzarasını verdiler. Havada uçan bir leylek bu çöl ortasında bir leylek yuvası görünce hayretle geldi ve yumurtaların üstüne oturmak, yavru çıkarmak istedi.

ış dikenlerini toplıyarak çalı rsızla ateş yakarak kendilerine iler. Cızır cızır eden leyleğin a kokusu dolduruyordu. Bu tan kulakları gevşerken ağdiler, içtilar. Sonra zavallı arak demirli olan balonlarına

12 — Ve... Tekrar havaya yükseldiler. Afacanın maksadı şimdi Şam çölü üzerinden geçerek cenuba gitmekti. Arkalarında bıraktılar vatan topraklarına hasretle bakarak büyük bir hızla yol alıyorlar, uçuyorlardı. — Devamı var —

vilâyetinin Mermenet köyünde doğmuştur. 18 yaşına kadar köyünde kalmış, ve sonra İstanbula gelmiştir. Zaro ağa ta.. Üçüncü Selim zamanına yetişmiş, Haydarpaşadaki Selimiye kışlası ile Ortaköy camiinin yapılışında amele olarak çalışmış, tekrar memleketine gitmiş, evlenmiş ve yine İstanbula dönmüştür. Askerliğini sarayda yapmış, memleketine her gidişinde evlenmiş, çoluğu, çocuğu dünyaya gelmiştir. İstanbulda hamalların kehyası olmuş, yaşı ilerlemiş, torunları dünyaya gelmiş, en küçük kızı bugün 60 yaşındadır. Zaro hamal kehyası olarak tam 20 sene kalmıştır.

Zaro, Üçüncü Selim, İkinci Mahmut, Aptulaziz, Beşinci Murat, Apdulhamit, Beşinci Mehmet, Vahdettin gibi 7 padişah devrini yaşamış ve Cümhuriyetin tam on kutlu yılında ömür sürmüştür. Zaro ağa, Fransız İmparatoru Napolyondan yalnız 6—7 yaş küçüktür. Zaro ağanın son vazifesi Belediyede ser hademelikti. İtalyaya, Amerikaya, Londraya giden Zaro ağayı bütün dünya tanımaktadır. Yaşayışı ve ölümü her tarafta alâka uyandırmıştır. Şimdiye kadar Zaro ağa gibi 150 sene yaşamış bir insana rast gelinmemiştir.

ŞİŞKONUN HÜCUMU

Bu tatilde bağlayıp kuyruğuna teneke,
Yuha!.. diye, bağırdı çocuklar Afacada!..
O zıplayıp koşarken yollarda seke seke,
Ben baklavalar yiyip, can kattım tatlı cana!..

Bahçedeki petekten aşırırken balları,
Birden korkudan oldu beti benzi sap sarı:
Bu haylazların ısırdı yüzünü çünkü arı,
Burnu mos mor oldu da, benzedi patlıcana!..

ŞİŞKO

lerin Maceraları

3 — Hemen bir demir boru buldular. Buna sıra sıra delikler açtılar. Aman bu ne güzel bir sulama âleti olacaktı. Bu işe şimdiden bayılıyorlar, kova kova su taşımaktan kurtulduklarına seviniyorlardı.

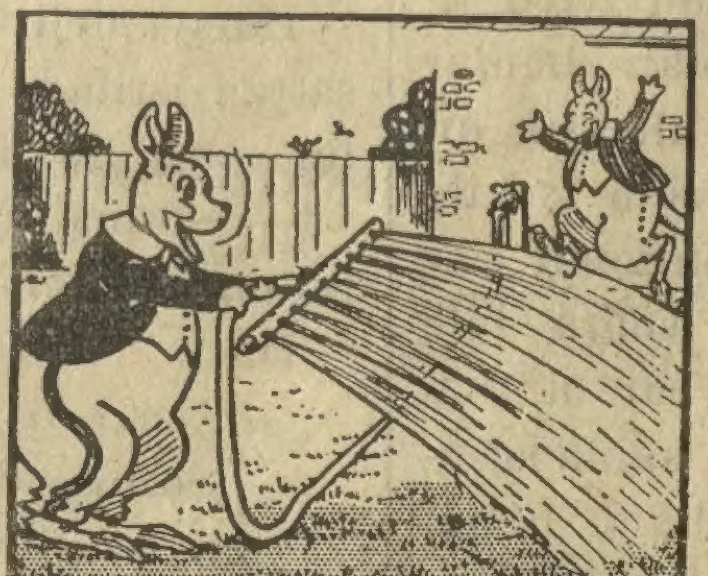

4 — Hortumun bir ucunu musluğa koydular. Şimdi sular bir fıskıyeden çıkar gibi püskürüyor, bahçe güzel güzel sulanıyordu. Bu Afacan Kangurular için hem bir güzel iş, hem de tatlı bir oyun olmuştu.

LAR

alım,
lım..
aralım,
ara!

Kum banyosu ne güzel,
Deniz dünyaya dedel..
Sulara vuralım el,
Geldik bak plâjlara!..

AFACAN

rseniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Afrika Yamyamları avuç avuç tuzu şeker gibi büyük bir lezzetle yiyorlardı

Yazan: Sezai Attilâ

— 33 —

— Çünkü bunlardan birisi bir Avrupalıya ufak bir zarar verdiler mi buradaki hükûmet yüzlerce vahşi köyünü ateşe verir tayyareler bunlara nefes aldırmazlar.

— Peki ne diye böyle korkunç korkunç bize bakıp duruyorlar.

— Hürmet ediyorlarmış.

— Allah, Allah.

— Evet yolumuzu kesmiş olmamak için bizim geçmemizi bekliyorlar.

— Peki biz ne diye gitmiyor da bekliyoruz.

— Tuz merasimi var.

— Tuz merasimi mi dedin?

— Evet tuz merasimi. Rıza kaptan vahşilerin reisine iki torba tuz verecek Buda. kendi adamlarına dağıtacak.

Yeni çıkan vahşilerin yüzleri çenelerinden başlıyarak yanaklarına doğru bir yelpaze şeklinde genişleyen beyaz çizgilerile süslü idi. Saçları birer külâh şeklinde kıvrıla kıvrıla tepelerinde toplanmıştı. Boyunlarında yabani domuz, aslan, su aygırı dişlerinden yapılmış gerdanlıklar vardı. Kulaklarında gayet iri halkalar vücutlarında yer yer bıçak yaraları görünüyordu. Ayrıca da birçoğu üst dudaklarına iri iri değnekler sokmuşlar tuhaf bir şekil almışlardı.

Bunlar eski zamanlarda böyle değillermiş Afrikada zenci ticareti başladığı zaman bunlar kendilerini beğenen almasın diye yüzlerini böyle çirkin şekile sokmuşlar. Fakat sonradan esir ticareti kalktıktan sonra bile çehrelerini böyle berbat bir hale sokmak bu taraf kabilelerinde bir âdet halini almış. Bizim kabadayılar bunları güle güle seyrederken Hacı ile Salamonun yüzleri renkten renge giriyordu. Zira Kayaya bu haberi getiren Batonun da sözlerine inanamıyorlardı..

Yamyam diye küçüktenberi bir isim işitmişlerdi tamtam ismi de nerden çıkıyordu.

Salamon Hacıya sokularak:

— Kuzum Hacı efendi, diye yalvarıyordu. Tamtamamlar ace ba yamyamların daha fenası mı?.

Zangır zangır titremiye başlıyan Hacı:

— Aman Salamon, bana ne tamtamamları, ne yamyamları söyle.. Bu belâlar da nerden başımıza geldi?. Diye cevap verdi.

Fakat bu sırada yüreklerini fırlatan bir hal oldu, Rıza kaptan karşıda sıra ile duran Zencilere doğru ilerledi. Yüzlerce zencinin çizgili çizgili yanakları gerildi, büzüldü.

Gözleri parıldadı..

Salamon hala yürek çarpıntısı içinde idi. Hacının kalbi:

— Güm.. güm!.. Atıyordu.

Yavaşça Kayaya sokuldu..

— Şimdi ne olacak?. diye sordu.

Hacıyı delirtmek için her fırsattan istifade eden Kaya yine bir muziplik düşünerek:

— Sorma, diye Hacının merakını ateşlemeye kalktı.

Hacı:

— Nasıl, diye sordu.

— Sorma, dedik ya ..

Tam bu sırada zenci reisi yüzlerce zencinin ortasından ileri doğru Rıza kaptana:

— Kiya tihu Viyi kan çing diye bir söz söyledi ve elini yüzüne götürdü.

Hacı bu sözleri işitince sarsılır gibi oldu. Herifin elinin yüzünde dolaştığını görünce:

— Kuzum Kayacığım, bu işaretler ne?.. Ne diyor, dedi. Rıza kaptan arkaşıdana dönerek kendi eşyalarını taşıyan yerlileri ararken gözleri Hacıya iliştı. Kaya bunu fırsat bilerek:

— Berbat vaziyet, Hacı, berbat vaziyet dedi. Zenci Reisi seni böyle kendileri gibi simsiyah görünce yüzünde neden çizgiler olmadığını, boynunda neden yabani domuz, aslan, su aygırı dişlerinden yapılmış gerdanlık bulunmadığını soruyor.

— Eeee...! Sonra?

İş gayet kolay bak, zenci reisi seni işaret etti, kendi yüzünü göstererek senin yüzündede bıçak yaraları açılması lâzım geldiğini, aksi halde zorla bu işi yapacaklarını söylüyor.

— Eyvahh... Beni öldürsünler de yüzümü, derimi bu yaşta bıçak yarasile kesmesinler.. Gördün mü işi Salamon efendi..

Salamon bu konuşmayı can kulağile dinlemişti. Kayaya merakla sordu :

— Bizin yuzumuzu yesecekler mi Kaya efendi?

— Yok, Zenciler beyaz insanları güneşin oğlu diye tutup korkarlar.- Senin yüzün kesilmiyecek..

Salamon efendi göğsünün bütün kuvvetile kalaycı körüğünün bir dakikalık süren hava boşaltması gibi derin bir:

— Oooh,. çekti ve Hacıya dönerek :

— Ne yapalım, Hacı efendi, dedi. Herkes kendi taliine gülsün..

Korkak Yahudinin bu işten böylece sıyrılmasına ve bir can yoldaşı sandığı Salamonun kendisini böyle terketmesine çok gücenen Hacı makaraları koyverdi. Döğünmeye, ağlamıya başladı.

— Eyvahlar olsun.. Eyvahlar olsun.. Mahvoldum.. Bu can acısına nasıl dayanırım! diye yırtınıp duruyordu.

Kaya Hacıya Yamyamların neler yapacağını anlatıyordu.

Fakat az sonra bunun da bir eğlence olduğu anlaşıldı. Çünkü birdenbire bir adamın elindeki torbadan zencilere birer avuç tuz dağıttığını gördüler. Tuzu alan vahşi, şeker yiyiyormuş gibi bir lezzetle tuzu ağzına dolduruyor şapır şupur yiyiyor, gözlerile de etrafına şıldır şıldır, memnun memnun bakınıyordu. Hacı çok sevindi, Kayaya biraz çıkıştı. Fakat bu sefer Salamon onu aldatmaya başladı:

— Kaya Efendi! dedi. Bunlara kim şeker verdi?

— Ne şekeri?

— Bayağı şeker be! Baksana keçi yibi hımir hımir şeker yiyiyorlar.

— O şeker değil.

— Maşşşalllah be! Beni mi kândiracaksin.

— Bunlar tuz yiyorlar tuuuzzz!

— Tuz mu? Sen aklini mi bozdun, tuz böyle yenir mi?

— Sen onlara sor mösyö Salamon, tuz değilya baklava olsa böyle yenmez amma onlar tuzu yiyorlar işte.

—Aşkolsun! Desanaki bunların midaları sardalya fıçısından beter.

— Beterdir mösyö Salamon!

— Allllah kursaklarina kösele kuvveti versin.

— Amin! Fakat bizi yemesinler de ne yerlerse yesinler.

— Şimdi de benden aaamiiiin!

Rıza kaptan kafilenin yola devam etmesi hakkında emir verdiğinden yürüyüş başladı. Hacı baba ile Salamon bir yürüyorlar bir de tuz yiyen vahşilere bakmaktan kendilerini alamıyorlardı.

Kafile yol alarak bu vahşilerin önünden geçip giderken Yamyamlar göz ucile:

— Tam da binecek şeyler! Der gibi yolculara bakıyorlardı.

Tam üç gün yolda tek bir köye rastlamadan hep Şarka doğru yol almışlar, bu üç gün içinde bir kerecik alsun Güneşin yüzünü görmemişler, fakat yine çatır çatır haşlanırcasına terlemiş, hararetten bunalmış bir hale gelmişlerdi.

Hacı ile Salamon ormanın gece gürültülerine artık alışır gibi de olmuşlardı. Şimdi maymunların sesleri, çeşit çeşit kuşların feryatları, canavarların gükremeleri artık vız geliyordu. Hakikatte vız gelmiyordu amma işte ne de olsa almışmışlardı.

(Devamı var)

Büyük Müsabakalar

Bilmece: 91

Bu haftaki bilmecemiz resim boyamaktır. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 91 i nci bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

Bu resmi muhtelif kuru boya renklerile boyayınız. En güzel boyayanlar arasından 50 kişiye zengin hediyeler verilecektir.

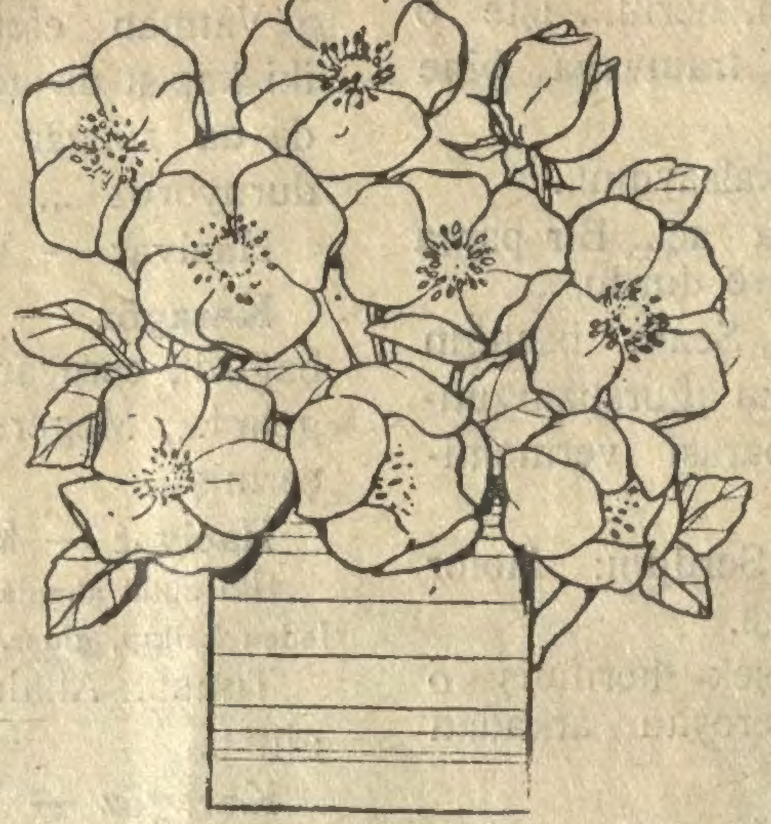

Hediyelerimiz

Birinciye: Dolma kalem 50 inciye kadar muhtelif lokum, şeker ve kitap hediyeleri verilecektir.

Bulmaca: 33

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 33 üncü bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

Çiflik sahibi bir atını kaybetmiş arıyor. Acaba, siz bu atı resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenlerden 30 kişiye muhtelif kıymette hediyeler vereceğiz.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

87 numaralı bilmecemizin halli: AFACAN tatilde en iyi bir arkadaştır - idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Masa saati kazanan

Ist, Rumelihisarı Şevki B. sokak No. 11 Alp Tekin B.

6 Aylık abone kazanan :

Samsun Yeni kırbaç mahallesi Ç.ftlik caddesi No. 18 Hediye Emel Hanım.

Bir kutu boya kazanan:

Beykoz Yalıköy Fıstıklı sokak No. 21 Alâettin Bey.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Şekerleme kazananlar :

(Anadoluya roman)

İst, Feyziati Lisesi S. 4 No. 82 Arif, İst. Hayriye Lisesi talebesinden No. 6 Ertuğrul, Ankara, İtfaiye meydanı Kurtuluş apart. 4 üncü daire Yakut, İst. 44 üncü ilk mektep S. 3 No, 158 Doğan, İzmir Eşrefpaşa caddesi Murat B. sokağı No. 13 evde Celâlettin, İst, Galata sabık Krediliyone mağazalarında No. 3 Panayot, İzmir Arap fırını Hastane caddesi No, 65 hanede Sıtkı Bey ve Hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar:

Bakırköy Eski Balıkhane yanı No. 1 Şükran, Eyüp Otakçılar mahallesi No. 15 Bilge, İnegöl Burhaniye mahallesi İrfaniye sokak. No. 2 hanede Kudret, Beşiktaş 18 inci ilk mektep S, 5 N. 453 İhsan, Mersin Mes'udiye mahallesi 20 ıncı sokak No. 44 Veli, İst. Heybeli ada Belediye sokak No. 21 Regina, Samsun Gümrük ambar memuru Mustafa Ef: kızı Neviye Nedire, İst. Kalenderhanede No, 2 hanede İhsan, Aydın Semerciler sokak Yumurtacı Nuri Ef. vasıtasile Hasan, Beyoğlu 9 uncu ilk mektep No. 262 Şerefnur Bey ve Hanımlar.

Bisküit kazananlar

(Anadoluya kitap)

Aydın - Karapınar Âli Riza oğlu Şerif, Eyüp Bahariye caddesi No. 44 Bahaettin Sermet, İst. Tekirsaray cad. Kahveci Hayri Ef. oğlu, Erzurum 8 numaralı Teftiş komisyonunda K. Avni B. oğlu Cevat, Feyzıati Lisesi No. 209 Hakkı Kadri, Büyükada ilk mek. S. 4 No. 141 İsmet Mahmut, Siirt Gazi ilk mek, S. 5 No. 124 Ömer, Beşiktaş tramvay cad. No. 61 Haçik, Fatih Nişanca cad. No. 30 İbrahim, Göztepe makaracı Hulusi B kızı Nahide, Edirne Baba Timurtaş mahallesi No. 11 hanede Fahri, Pangaltı Hamam Şafak apart. No. 26 Hayyo Berç, Beyoğlu Yolcuzade Sarıkçı sokak No. 8 Aptullah, Denizli Kuyupınar mahallesi No. 62 Şevket, Bursa Karaşeyh cad. No. 20 Mithat İzzet Bey ve Hanımlar.

Kıymetli kart kazananlar

Torbalı İnhisarlar idaresi kantar memuru Hasan Ef. oğlu Niyazi, İst. Kumkapı Cinci meydanı No. 15 Asuman, Denizli Çatalçeşme No. 92 Asuman Halluk, Çapa 31 inci ilk mek. S.3 Bülent Zekeriya, Nişantaşı Sait paşa sok No. 13 Emriye Mahir, İst. 2 inci ilk mektep No. 182 Ağuş, Mersin telegraf memurlarından A. Riza, İst. Gedikpaşa caddesi No. 77 Sabahat Lütfü, Ankara Işıklar caddesi Turhan B. apart. No.1 Sadun. İst. Kalamış Tevfikpaşa sokak No. 3 Naci, İst. Kumbaracı yokuşu Kapıkulu sokak No. 16 Prodromos, İst. Beyazıt Altay Somurcular sokak No. 49 İsmail, Bursa Uzunçarşı içinde Emir hanında No. 17 Fatuş Zehra, Trabzon Kuyumcu Barbarzadenin kızı Cengize. İst. Kız Lisesi No. 769 Zühran Hanım ve Beyler.

— SON —

Bulmacada kazananlar

30 numaralı resimli bulmacamızda birçok saklı hayvanları doğru bulanlar arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

100 kuruşluk kitap kazanan

İzmir - karşıyaka Rayegân sokak no. 30 hanede Ömer bey.

Bir kutu şeker kazanan

Beyoğlu sıra serviler cad. kapsalı apart. no. 75-7 Periklis Dimakupolos efendi.

İst. albümü kazanan

Samsun obacılar cad. Batyolu fırınında no. 27 Sefa bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.**

Cep aynası kazananlar

(Anadoluya kitap)

Bursa Cumhuriyet cad. no. 187 Ahmet, Afyon Merim zade Şükrü bey mahtumu Rahmi, Beyoğlu Ayazpaşa beytül malcı yokuşu balçık çıkmazı no. 4 Emel, Moda bostan sok. no 45 Yaklın Anavi, İst. çapa kız muallim mek s, 1-c no. 144 Zehra, İst. 6 ıncı ilk mek. no. 243 Neyyire. Zonguldak defterdar Rahim bey oğlu Orhan B. ve hanımlar.

Çikolata kazananlar

(Anadoluya kitap)

İst. Lüks çorap fabrikasında Haydar, İst. Senjorj Avusturya lisesi s. 5 Jak, Zonguldak yeni çarşıda manifaturacı Hava, oğlu Mustafa, Beşiktaş Kılıç Ali cami çıkmazı no. 3 Nezihi İst. Aksaray imam sok. no. 41 iklima Devrek birinci ilk mek. s. 4 no. 84 İhsan, Osküdar polis merkezinde İhsan bey oğlu Şahap, İst. 24 üncü ilk mek. s, 4-A no. 332 Feyyaz, İzmir karşıyaka Fahrettin paşa cad. no. 108 Güner, Ist. Lâleli yıldız apartmanlarında no. 5 Hayrettin bey ve ha. lar.

2 şer adet kalem kazananlar

(Anadoluya kitap)

Ist. Haliç Fener kiremit cad. no. 60 Marik, Mersin Mahmut Osman Haddat ticarethanesinde M. Bedri, Ist. Şehremini Uzun Yusuf mahallesi Alyanak sok no. 51 Recep, Turgutlu Kaymakam Feyyaz bey mahtumu Hidayet, Fatih 13 üncü ilk mek. no. 814 Haldun, Eskişehir Hamam cad. Terzi M. Sami bey nezdinde Necati, Ankara Yenişehirde mimarlar caddesi memurin kooperatifinde bakkal Hüseyin, Kasımpaşa deniz Gd. küçük zabit mek. no. 381 Fuat, kırklareli 23 no. lu manifaturacı Moselevi oğlu Davit, İzmir karantina mahallesi Selçuk sok. no. 32 Mustafa, Ist. 34 üncü ilk mek. s. 5 no. 314 Hatice hanım ve beyler.

— SON —

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

KOLAY RESİM YAPMAK İÇİN

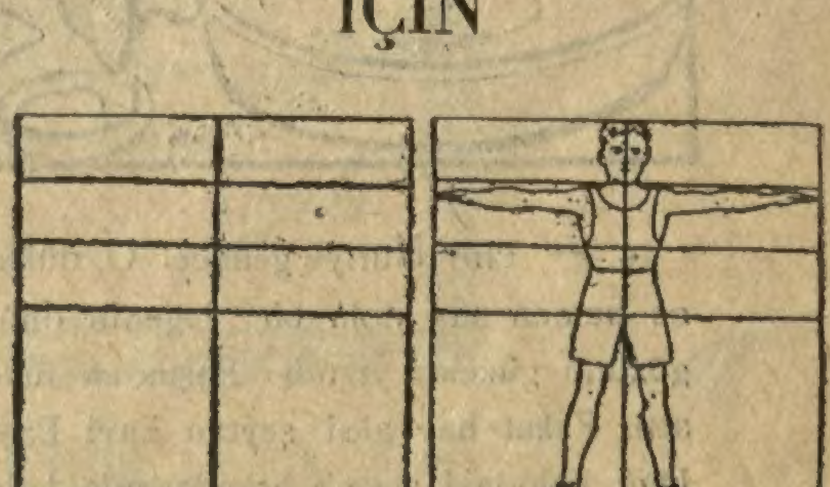

Elinize kaleminizi alarak soldaki çizgili hâneye sağdaki resmin aynını yapmağa çalışınız.

"Afacan„ Bilmece kuponu: 91

"Afacan„ Bulmaca kuponu: 33

KARAGÖZ İLE HACİVAT

Adada Merkeple Yarış!

(Karagözle Hacivat adaya gitmek için karar verdiler. Hacivat Karagözü köprünün adalar iskelesinde beklemeğe başladı:)

Hacivat — Hay, Allah mustakını versin!.. Herif halâ görünürde yok. Vapur kalkacak daha gelmedi!.. Dur, alacağı olsun; şunu güzel bir haşlayım.

(Karagöz terkan içinde gelir.)

Hacivat — Herif! .. neredeydin?.. gözüm yolda kaldı. Ne münasibetsiz adamsın! İnsan söz verdiği zaman, tam vaktinde gelir!..

Karagöz — Evden tam zamanında çıktım..

Hacivat — Hay evin kafana yıkılsın...

Karagöz Tam köşeyi dönerken, karşı arsadaki kuyunun ağzını açık gördüm...

Hacivat — Bostan kuyularına düşen de: bir daha çıkmaz ol...

Karagöz — Dur, yahu !.. Baktım bizim Afacan kuyuya düşecek...

Hacivat — Hay Afacanın da, senin de..,

Karagöz — İşte o kuyunun üstünü örttüm, sonra yola düzüldüm. Baktım: Sokak mahşer gibi.. iğne atsan yere düşmez..

Hacivat — Ne. o ?.. Seni ininden kaçmış vahşı havvan diye seyremi gelmişler?..

Karagöz — Ne vahşi hayvanı, canım!... Meğerse cenaze varmış: Bir adam ölmüş...

Hacivat — Darısı başına!...

Karagöz — Dilin tutulsun, herif!... İşte o kalabalığı yarıp. güç belâ tramvaya bine bildim!..

Hacivat — Keşki altında kalsaydın!..

Karagöz — Ağzını hayra aç... Bir parça gittik, fakat tramvay birdenbire durdu ..

Hacivat — Elbette durur!.. Senin bastığın yerde ot bile bitmez.. Ayağının uğursuzluğundan!.. Hem muhakkak bilet parası vermemişindir, onun için durmuştur,

Karagöz — Yok. canım!.. Sordum: Motor durmuş, ceryan bekliyorlarmış!.

Hacivat — Canım ne eşek herifmiş o vatman!.. Siz gitseydiniz, cereyan arkadan gelirdi!..

Karagöz — Şimdi eşekliği sen yaptın: Ulan, sersem herif!.. Cereyan olmazsa tramvay nasıl gider ?

Hacivat — Nasıl şeymiş o?..

Karagöz — Cahil adam!.. Göbeğinin ortasından sabur taşı gibi çatlasan da, benim kadar bilgili olamazsın. Cereyan, nasıl söyleyeyim, yanı: Rüzgâr!.. Hani açık pencere önünde otururken: "Cereyanda oturuyorsun, hasta olacaksın!..„ derler. İşte odur!..

Hacivat — Vay canına!.. Bunu da yeni öğrendim!.. Eee, sonra?..

Karagöz — Sonrası: Hemen bağırdım: Vatman efendi!.. dedim, İşte tramvayın iki kapısı da açık. Pekâlâ cereyan var. Dışarda da rüzgâr püfür püfür esiyor.. daha ne duruyoruz!..„

Hacivat — Vatman bu sözüne ne dedi?..

Karagöz — Ne diyecek. "Aptal herif, diye bağırdı, cereyan pencereden gelmez, tellerden gelir!..„ Meğerse rüzgâr tellerin içinden geçermiş!..

Hacivat — Bir yaşıma daha girdim!..

[İki aptal abaplar böyle konuşa dursunlar, vapur iskeleden kalkıp, gider. Hacivat bağırır :]

Tuuu!.. Allah lâyıkını vermesin, bak vapur gitti!..

Karagöz — Neeee!.. Zaten kılavuzu karga olanın burnu pislikten kurtulmaz! Gördün mü yaptığın işi!..

Hacivat — Ben yapmadım, sen geç geldin!..

Karagöz — Hayır, sen beni lâfa tuttun!.. Ben geldiğim zaman vapur hazırdı! Bana küfür ve beddua etmekten vapura binmeğe vakit bulamadım!..

Hacivat — Küfür ettimse, iyi ettim. Senin gibi mendebura iltifat edecek değilim ya!..

Karagöz — Ağzını topla!.. Gözünü patlatırım!..

— Daha var —

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 31 —

1 — Açılan pencerenin arasından giren temiz hava bayılan küçük hanımı derhal ayıltmıştı. Kulakları şimdi merdivenlerden, ayak gürültüleri işitiyordu. Hepiniz biliyorsunuz ki bu ayak seslerini çıkaranlar Pire Nuriyi tutmak için koşanlardı.

2 — Herkes odaya dolmuştu, etrafta kara yüzlü küçük zenciyi (yani bizim Pire Nuriyi) arıyorlardı. Ustası koca çöreğin mükemmel bir surette oraya getirilip terkedildiğini görünce evvelâ bundan hiç birşey anlamadı. İşte çörek hırsızların elinde değildi.

— 3 Pire Nurinin ustası bu mes'eleyi dükkânına dönerken de halledemedi. Bu, Afacanın bilmecelerinden de zor bir mes'ele idi. Pasta dükkândan niçin alınmıştı? Bu kara çocuk kimdi. Ve müşteriyi küçük hanıma sahiden gelecek olan bu çörek niçin getirilmişti.

4 — Pire Nuriye gelince: O, dükkâna dönünce hemen su dolu bir leğenin önünde yüzünü gözünü güzelce yıkadı. Başından tüylü külâhını attı. Fakat hay aksi şeytan hay! Başlığı ve önlüğü balodaki sevgili arkadaşında kalmıştı.

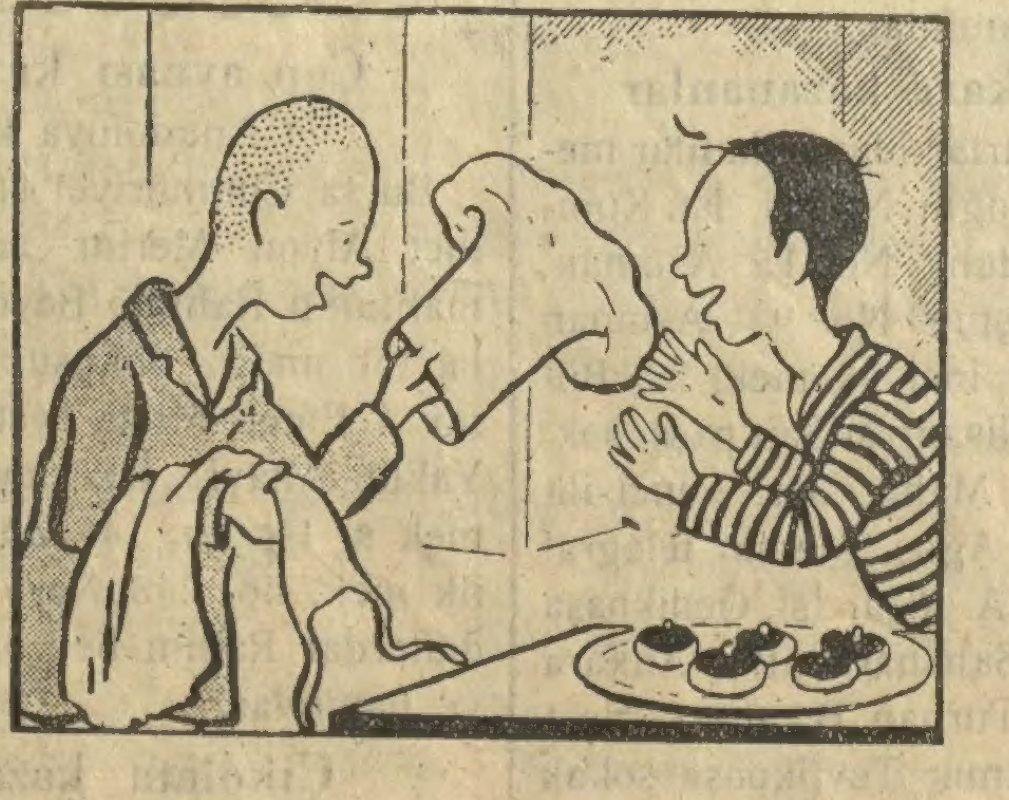

5 — Tesadüf, bir saat sonra pastaları yapmakla uğraşıyorken kapı açıldı. Ve güzel bir vakit geçiren çocuk, başlıkla önlüğü getirdi. Ve Pire Nuriye teslim ettin. Oooh! Bu da olmuştu. şimdi ustayı bekleyebilirdi.

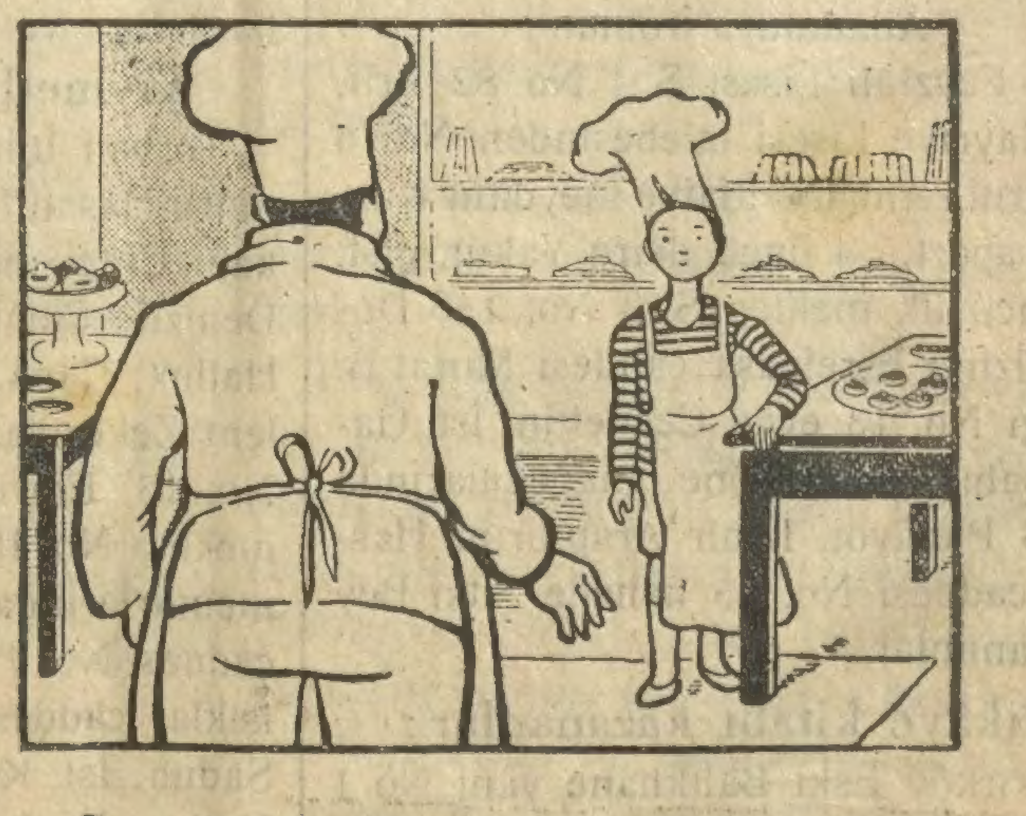

6 — Başlığnı başına, önlüğünü göğsüne geçiren Pire Nuri, bir dakika içinde hazırlanmış, pasta masasının yanında bir heykel gibi duruyor, ustasını selâmlıyordu. Ustası, onun evvelki müşterinin evinden geldiğini zannediyor ve biraz evvelki kara çocuk olduğundan hiç şüphelenmiyordu.

— DEVAMI VAR —

İs. (ÜLKÜ) Matbaası — Cağaloğlu yokuşu No. 40

Sahibi ve Umum Neşriyat müdürü M. Faruk